

Bloovi

Onderneemster begeleidt 40+'ers bij hun kinderwens: "We gaan er te makkelijk vanuit dat succesvolle vrouwen hun carrière bewust op de eerste plaats zetten"

Door **Laure Oomens**

13 feb '23

STORIES

🕒 Leestijd 6:31

Je bent een succesvolle vrouw, de veertig voorbij en staat op een kantelpunt in je leven: het vervullen van je kinderwens. Maar wat als dat niet van een leien dakje gaat? Wat zijn de mogelijkheden en wat is de impact ervan? Viki Peeters (50) doorliep het fertiliteitsparcours zelf tweemaal. Nadat ze op haar 43ste van haar tweede zoon beviel, gaf ze na meer dan twintig jaar bij de Vlaamse Overheid haar leven een andere wending en werd ze in 2017 kinderwenscoach voor vrouwen van 40+. “We gaan er te makkelijk vanuit dat succesvolle vrouwen er bewust voor kiezen om hun carrière op de eerste plaats zetten, maar bij de meesten is het een *non choice* dat ze nog geen moeder zijn.”

Tijd genoeg... of niet?

Het leven zag er rooskleurig uit voor Viki Peeters. Na haar studies bouwkundig ingenieur en een tweede diploma ‘Ruimtelijke Planning’ kwam ze bij de Vlaamse Overheid terecht waar ze als stedenbouwkundige aan de slag ging. Daar leerde ze ook haar man kennen. Kinderen waren voor het koppel niet meteen aan de orde. “We waren allebei gefocust op onze carrières en reisden veel”, blikt Peeters terug. “Zoals heel veel vrouwen dacht ik nog wel tijd genoeg te hebben. Een stuk in de dertig, dat moest toch nog lukken? Ik wou op m’n 35 twee kinderen hebben, zoals gepland.” Al draaide dat plan helemaal anders uit: Peeters werd voor het eerst moeder op haar 36ste.

Toen het niet lukte om op natuurlijke wijze zwanger te worden, schakelde het koppel de hulp van ivf in. “Bij de eerste behandeling was het meteen raak”, neemt Peeters ons mee in de tijd. “Achteraf gezien hebben we daar heel veel geluk mee gehad. Het bleek met mijn lichaam helemaal niet zo evident te zijn dat de behandeling überhaupt werkte.”

“Zoals heel veel vrouwen dacht ik nog wel tijd genoeg te hebben om kinderen te krijgen. Een stuk in de dertig, dat moest toch nog lukken?”

Die harde realiteit kwam boven water bij de pogingen voor hun tweede kind. “De ivf-behandelingen sloegen niet meer aan. En ik verloor helaas twee zwangerschappen”, klinkt het openhartig. Het duurde 7 jaar en een hele zoektocht door het fertiliteitslandschap voor ze op haar 43ste hun tweede zoon in de armen konden sluiten.

Verder kijken dan je neus lang is

“Ik ben doorgedaan waar heel veel andere vrouwen zijn gestopt”, vertelt Peeters over haar parcours. “Ik kreeg de stempel ‘uitbehandeld’ maar weigerde om me daarbij neer te leggen. Zo zit ik nu eenmaal in elkaar. Dus vroeg ik me af: wat is er nog mogelijk in het fertiliteitscircuit? Ik won niet alleen *second opinions* in maar besloot om verder te kijken dan de gekende behandelingen, ook buiten de landsgrenzen.”

Veel mensen noemden haar ‘sterk’ om die beslissing, weet ze ons te vertellen. “Dat vond ik zelf erg dubbel. Want zo lijkt het alsof het ‘slecht’ is als je beslist om niet door te gaan. En dat klopt niet, vind ik. Voor mij is het net veel sterker om op een bepaald moment de grens te trekken en je kinderwens op te bergen als je merkt dat het te ver af staat van hoe jij het moederschap ziet. **Dat probeer ik mijn klanten ook bij te brengen: kies wat goed voelt voor jou**”, klinkt het.

(©Leen Braspenning | Studio Content)

‘Aligned’ keuzes maken

Wanneer ontdekte Peeters dat ze iets met haar ervaringen moest doen? “Toen ik zwanger was van mijn jongste zoon”, antwoordt ze. “Ik was oorspronkelijk in verwachting van een tweeling. Maar toen ik elf weken zwanger was, verloor ik één van de kindjes”, vertelt ze openhartig. “De dokters raadden me platte rust aan. Niemand wist wat er ging gebeuren en of ons andere kindje het zou overleven. Je kan je inbeelden dat je hele wereld even passeert als je dag in dag uit in de zetel ligt. Het molentje waarin je je hele leven rondliep, valt verplicht stil. Dan begin je na te denken.”

Op dat moment ging de bal aan het rollen. “Ik typte het een en ander neer over mijn ervaringen. De inzichten die toen naar boven kwamen, deden me beseffen: ik moet hier iets mee doen. Weet je, ik heb mijn beide kinderen aan de medische wereld te danken. Zonder al die mogelijkheden zou mijn kinderwens nooit in vervulling zijn gegaan”, klinkt het dankbaar bij de voormalig stedenbouwkundige. “Al lag de focus in de behandelingen enorm op het fysieke en het medisch-technische. Terwijl, als ik er achteraf op terugkijk, de momenten waarop ik zwanger werd net veel te maken hadden met het ‘emotionele’: bewuste keuzes, een kloppend verhaal en de juiste mensen met de juiste energie rond me, waardoor ik in de juiste flow kwam. *Alignment*, zeg maar. Dat speelde zo’n grote rol in mijn slaagkansen.”

“Ik heb bij die grote emotionele keuzes nooit echt begeleiding gehad. Als er al psychologen worden ingeschakeld, was het voornamelijk om mensen zoals singles en halebikoppels te screenen ”

En net daar biedt het fertiliteitscircuit te weinig ondersteuning, vindt Peeters. “Ik heb bij die grote emotionele keuzes nooit echt begeleiding gehad. Als er al psychologen worden ingeschakeld, is het voornamelijk om mensen zoals singles en halebikoppels te screenen.” **Dat inzicht leidde ertoe dat Viki Peeters in 2017 haar eigen onderneming startte.** Ze volgde daarvoor een intensief traject van de beste coachingopleidingen, behaalde erkende certificaten (professional certified coach, systemisch coach, miskraambegeleidingscoach...) en loopt vandaag als kinderwenscoach mee met vrouwen van 40+ in hun beslissings- en opvolgproces.

Vrouwen ouder dan 40: complexe kinderwens

Vanwaar die specifieke doelgroep, willen we graag weten? “Dat is een bewuste zet”, luidt het antwoord. “Toen ik net startte als kinderwenscoach begeleidde ik een algemenere groep vrouwen. Ik leerde hen bijvoorbeeld om te gaan met de stress van de hele behandeling”, legt de coach uit. “**Na verloop van tijd evolueerde die doelgroep, omdat ik - vanuit mijn eigen ervaring - voelde waar de grootste behoefte aan begeleiding zat: bij de vrouwen van 40 jaar en ouder.**”

Naast de grotere *sense of urgency* komt die groep vrouwen bij de meest complexe scenario’s uit om hun kinderwens te vervullen, vult Peeters aan. “Kies je voor een eiceldonor of een spermadonor? Of misschien een eicel- én spermadonor? Embryodonatie of eventueel een draagmoeder? Een anonieme, identificeerbare of bekende donor? **Er zijn heel wat mogelijkheden die je kan overwegen.**”

(©Leen Braspenning | Studio Content)

De ‘vloek’ van succesvolle vrouwen

Het is bovendien geen verrassing dat zoveel succesvolle vrouwen van 40+ in een fertiliteitstraject belanden, leren we. “Uit onderzoek blijkt dat *high-achieving* of ondernemende vrouwen veel meer kans maken om tegen hun *midlife* nog geen kind of partner te hebben dan vrouwen die minder carrièregericht zijn”, vertelt Peeters.

“We gaan er vaak vanuit dat die vrouwen er bewust voor kiezen om hun carrière op de eerste plaats zetten, maar niets is minder waar”, spreekt ze het misverstand tegen. **“Bij het merendeel van de vrouwen is het een *non choice*.** De meest vruchtbare jaren van hun leven - tussen de 25 en de 35 - focussen ze zich vooral op hun carrière met het idee dat ze nog tijd genoeg hebben. **Ze hebben een te rooskleurig beeld van hun vruchtbaarheid.”**

“Uit onderzoek blijkt dat *high-achieving* of ondernemende vrouwen veel meer kans maken om tegen hun *midlife* nog geen kind of partner te hebben dan minder carrièregerichte vrouwen”

Net omdat er geen tijd te verliezen is, is bewust de tijd nemen om te reflecteren cruciaal, spreekt Peeters uit ervaring. **“Je wil connecteren met je zielsverlangen en de keuze maken die bij jou past, zonder de twijfels, angsten en weerstand die je vanuit je omgeving voelt”**, legt ze uit. “Wat wil jij? Wat zijn jouw waarden? Wat is voor jou belangrijk als je een bepaald land en een bepaalde kliniek kiest? In hoeverre wil je zelf de donor(en) kunnen kiezen? En wat wil jij allemaal over hen weten? Onderzoek die keuze, zonder voor de eerste de beste optie te settelen of omdat een arts je naar die bepaalde kliniek doorverwijst”, klinkt het beslist.

“Bekijk het ook eens vanuit het perspectief van je toekomstige kind”, vult Peeters aan. “Hoe ga je vertellen hoe hij of zij is verwekt? Wanneer doe je dat? Stel dat je kind op zoek wil naar diens donor, hoe reageer je daarop? Je kind wordt het belangrijkste in je leven. En de beslissing die jij neemt, blijft elke dag aanwezig. Daar zet ik tijdens de sessies dan ook op in.”

“Vergelijk het met een gebouw. Voor je aan de vijfde verdieping begint te bouwen, zoals de keuze van een kliniek, wil je dat de fundering goed zit. **Daar begeleid ik hen in. Ik ben bouwkundige, weet je nog**”, lacht Peeters.

(© Leen Braspenning / Studio Content)

Tanend taboe of niet?

Of er nog een groot taboe heerst op zwanger worden op latere leeftijd? “Toch wel”, antwoordt de kinderwenscoach. “Er wordt meer over gepraat en het onderwerp krijgt meer media-aandacht, maar op de minder conventionele wegen zoals donorschap en draagmoederschap rust toch nog een groter taboe.”

“**Mensen staan heel snel met hun bijtje klaar**”, breidt Peeters daarop verder. “Dat merk ik bijvoorbeeld aan de reacties op de artikels die ik schrijf voor Mama Baas. Opmerkingen als ‘er zijn al genoeg kinderen op de wereld, adopteer er gewoon eentje of kies voor pleegzorg’ zijn schering en inslag. Zo eenvoudig is het niet. De sterkte van die kinderwens is niet te onderschatten”, zucht Peeters.

“Opmerkingen als ‘er zijn al genoeg kinderen op de wereld, adopteer er gewoon eentje of kies voor pleegzorg’ zijn schering en inslag”

“Bovendien kan je vandaag amper nog adopteren. En vergeet niet dat pleegzorg een vorm van hulpverlening is: je bouwt een belangrijke band op met dat kind - en neemt in min of meerdere mate ook een ouderrol op - maar je wordt nooit de juridische ouder. De juridische ouder(s) blijven meestal in the picture.. We hoeven geen appels met peren te vergelijken. En we hoeven al zeker de beslissing voor een ander niet te maken. De zin ‘dat zou ik nooit doen’ heb ik ondertussen uit mijn woordenboek geschrapt.”

Of Peeters nog een drietal dingen aan wensmama's zou willen meegeven? “Ga allereerst goed voelen wat jij écht wilt, zonder jezelf op te offeren voor de mening van anderen of de publieke opinie”, klinkt haar eerste advies. “Onderzoek alle opties, ook die in het buitenland. Zo heb je achteraf nooit spijt omdat je geen weet had van de keuzes die het fertiliteitslandschap biedt”.

En ten derde? “**Je bent nooit alleen in het verhaal. Kijk vanuit verschillende perspectieven: dat van jezelf, je partner, je toekomstige kind en andere kinderen misschien.**”